ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการโค้ชต่อการปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก

ชื่อผู้เขียน นางสาวบุศริน เอี่ยวสีหยก

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์นันทา	เล็กสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์มรรยาท	ณ นคร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรณพ	คุณพันธ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีลักษณ์	วรรณฤทธิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์พิกุล	บุญช่วง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ศิริพร	สิงหเนตร	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภายในระยะ 72 ชั่วโมงแรกหลังทำศัลยกรรมทรวงอก ผู้ป่วยต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานจากอาการต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นนี้สามารถบรรเทาได้หากผู้ป่วยได้รับการโค้ชซึ่งเป็นกลวิธีหรือกระบวนการสอนเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาอาการที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ชนิด 2 กลุ่ม วัดผลหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการโค้ชต่อการปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอกที่ได้รับการรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยศัลยกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 12 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย และผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ใช้ใน

การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป และแบบสัมภาษณ์การปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ .88 และค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาความสอดคล้องภายในโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .91 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการโค้ชต่อการปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก และคู่มือการปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก ดำเนินการทดลองโดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลองได้รับการโค้ช 2 วัน ก่อนผ่าตัดจนกระทั่งครบ 3 วันหลังผ่าตัด รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์การปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานเมื่อครบ 48 ชั่วโมงหลังผ่าตัด และเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบแมนน์-วิทนีย์ ยู ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอกกลุ่มที่ได้รับการโค้ชมีคะแนนการปฏิบัติเพื่อลดความทุกข์ทรมานเมื่อครบ 48 ชั่วโมงหลังผ่าตัด และเมื่อครบ 72 ชั่วโมงหลังผ่าตัด มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการโค้ช ช่วยทำให้ผู้ป่วยหลังทำศัลยกรรมทรวงอกปฏิบัติกิจกรรมเพื่อลดความทุกข์ทรมานได้มากขึ้น จึงควรส่งเสริมให้มีการนำการโค้ชไปใช้เป็นกลวิธีหนึ่งในการสอนการปฏิบัติเพื่อช่วยลดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอก และผู้ป่วยผ่าตัดใหญ่อื่น ๆ ต่อไป

Thesis Title	Effect of Coaching on Practice for Reducing Distress Among Thoracic Surgery Patients
Author	Miss Busarin Eiu-seeyok
M.N.S.	Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Associate Professor Nunta	Leksawasdi	Chairman
Associate Professor Marayart	Na nakorn	Member
Assistant Professor Aunnop	Koonphandh	Member
Assistant Professor Dr. Taweeluk	Vannarit	Member
Associate Professor Pikul	Boonchuang	Member
Associate Professor Siriporn	Singhanetr	Member

Abstract

Within 72 hours after thoracic surgery, patients always face with physical and psychological distress. However, such distress could be reduced if the patients receive coaching, which is a strategy or teaching process to develop knowledge and skills for solving problems or reducing distress.

The purpose of this quasi-experimental study was to examine the effect of coaching on practice for reducing distress among thoracic surgery patients. It was a two-group posttest design, in which subjects were patients who had undergone thoracic surgery in surgical wards, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital during June to November 2001. Twenty-four subjects were selected and were assigned equally to the control and the experimental groups. The research instruments were developed by the researcher and were confirmed for content validity by the panel of experts.

The research tool was an interview form used to gather demographic data and the patients' practice for reducing distress. The content validity index of this interview form regarding the patients' practice for reducing distress obtained by the panel of experts was .88, and the Cronbach's coefficient alpha of this form was .91. The instruments of the study were a plan and the patient's handbook for coaching practice for reducing distress among thoracic surgery patients. Subjects in the control group received routine health education for thoracic surgery patients, whereas the experimental group received coaching from the researcher 2 days prior to thoracic surgery and for 3 days after the surgery. Data were collected by interviewing the practice for reducing distress at 48 hours and 72 hours after the surgery. Data analysis was done using descriptive statistics and Mann-Whitney U test. The results revealed that the mean scores of practice for reducing distress at 48 hours and 72 hours after thoracic surgery in the patients who received coaching were statistically higher than that of the control group ($p<.01$).

The findings of this study, hence, suggest that coaching could assist the practice for reducing distress among thoracic surgery patients. Thus, the technique of coaching should be possibly promoted in the teaching strategies to practice for reducing distress among thoracic surgery patients and other major surgery patients.